

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης



ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ NEA;

ΚΑΤΗΓΗΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΙΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ:

Άλλο πράγμα η «γεροντοκρατία» και άλλο να σέβεσαι και να τιμάς τους ηλικιωμένους

Ηπολύ ενδιαφέρουσα δήλωση του πανεπιστημιακού καθηγητή, Γιώργου Πιπερόπουλου, είναι επίκαιρη για μια οργανωμένη παροικία που κυριολεκτικά καταρρέει, καθώς τα εθνοτοπικά σωματεία μας εξαφανίζονται ραγδαία χωρίς ν' αφήνουν ίχνη, ούτε καν την ιστορία τους.

Στο αρχείο μου έχω έναν παλαιό προξενικό κατάλογο των σωματείων μας πριν πολλά χρόνια, όταν ήταν περισσότερα από 200 με πολυσχιδείς δραστηριότητες και ερωτώ πόσα να υπάρχουν άραγε σήμερα με δράση στην αγκαλιά της παροικίας; Να υπολογίσω 20 ή 25 εθνοτοπικά σωματεία, γιατί αν πω 30 θα είναι πολλά;

Με το θέμα αυτό έχω ασχοληθεί πολύ γιατί η συρρίκνωση της παροικίας είναι ένα θλιβερό γεγονός που πρέπει να αντιμετωπίσουμε, να εντοπίσουμε τις αιτίες για να βρούμε τις λύσεις στο πρόβλημα, αν και άποψή μου είναι πως αργήσαμε πολύ να το κάνουμε και βρισκόμαστε μπροστά σε τετελεσμένα γεγονότα. Ομολογώ ότι και εγώ είμαι ένας από αυτούς που νόμιζαν πως τα σωματεία εξαφανίζονται επειδή με τη «γεροντοκρατία» δεν ενδιαφέρθηκαν να ελκύσουν τη νεολαία τους, όμως όλοι ήμασταν λανθασμένοι. Τώρα πιστεύω ότι τα σωματεία μας, που ιδρύθηκαν με ενθουσιασμό πριν 60 ή 70 χρόνια και συνολικά απέκτησαν μια τεράστια περιουσία, είχαν ημερομνία λίγεων όταν ο εθνοτοπικός εξαφανίστηκε.

Τα παιδιά της Ανω Κρύας Βρύσης δεν ενδιαφέρονται να τη διοικήσουν γιατί δεν συμμερίζονται την αφοίσων των γονιών στον τόπο καταγωγής τους και ασχο-

λούνται με πράγματα που τους ενδιαφέρουν. Άλλωστε, κατά πάσα πιθανότητα έχουν σύντροφο που κατάγεται από διαφορετική περιοχή της Ελλάδας, ή μπορεί να είναι ξένης καταγωγής και θρησκείας ακόμη, ούτε όλοι οι φίλοι τους έχουν ελληνικές ρίζες.

Ας μη θρηνούμε, λοιπόν, ένα αναπόφευκτο γεγονός, αλλά θα πρέπει να μάς ενδιαφέρει τι έγιναν τα περιουσιακά στοιχεία των σωματείων που ουσιαστικά ανή-

εαυτούς τους από τις γνώσεις που τα άτομα αυτής της πλικιάς κατέχουν και έτσι υποχρέωνται να ανακαλύπτουν 'ξανά και ξανά την... Αμερική'.

Παρά την μεγάλη περιουσία τους, τα σωματεία μας περιορίστηκαν στον στενό, σχεδόν οικογενειακό κύκλο με τους συμπατριώτες τους, με μικρή συμμετοχή στα μεγάλα έργα της παροικίας μας, που ανήκουν αφενός στην Αρχιεπισκοπή με τους φορείς της, αλλά και στην Κοινότητα. Η Αρχιεπισκοπή και η Κοινότητα έκτισαν εκκλησίες και γηροκομεία, προσφέρουν ελληνική παιδεία και πολιτισμό, κοινωνική πρόνοια κλπ.

Ομως, ύστερα από 100 χρόνια και πλέον, ακόμη δεν έχουμε Κοινότητα. Η Αρχιεπισκοπή και η Κοινότητα έκτισαν εκκλησίες και γηροκομεία, προσφέρουν ελληνική παιδεία και πολιτισμό, κοινωνική πρόνοια κλπ.

Ομως, ύστερα από 100 χρόνια και πλέον, ακόμη δεν έχουμε ένα πολιτιστικό κέντρο, μια ποδοσφαιρική ομάδα της προκοπής, ούτε μια φιλαρμονική αξιώσεων, που θα μπορούσαν να δημιουργήσουν τα σωματεία μας με τον πλούτο που είχαν στη διάθεσή τους, ή και έχουν τώρα.

Σαν πλικιωμένος δεν πιστεύω ότι πρέπει να κλείσουμε στα γηροκομεία τους δραστήριους συμπάροικους με γνώσεις και πείρα, αλλά και όχι να τους συντηρούμε σε πυγετικές θέσεις. Οι πλικιωμένοι θα πρέπει να βοηθήσουν στην προετοιμασία της νέας γενιάς να διοικήσει φορείς με περιουσία εκαποντάδων εκαπομπών δολαρίων και υψηστής σημασίας για το μέλλον μας σαν εθνότητα στην πολυπολιτισμική κοινωνία της Αυστραλίας.

Οχι γεροντοκρατία, λοιπόν, αλλά σεβασμός για τους πλικιωμένους μας.

Γιώργος Πιπερόπουλος: Οφείλω ως κοσμογυρισμένος Πανεπιστημιακός δάσκαλος να τονίσω ότι οι λαοί που ξεχνούν την τρίτη πλικία ουσιαστικά στέρούν τους εαυτούς τους από τις γνώσεις που τα άτομα αυτής της πλικιάς κατέχουν και έτσι υποχρέωνται να ανακαλύπτουν 'ξανά και ξανά την... Αμερική'

κουν στην παροικία και ίσως θα πρέπει να ληφθούν κάποιες αποφάσεις για την προστασία τους.

Ομως, εκτός από τα σωματεία που εξαφανίστηκαν, η παροικία παραμένει ζωντανή και ακόμη παράγει σπουδαϊκό έργο, ακόμη οικοδομεί για το μέλλον που ανήκει στους νέους, εκτός αν πραγματικά πιστεύουμε πως τα παιδιά μας δεν είναι ικανά να συντηρήσουν και να αυγατίσουν την κληρονομιά τους. Και έχουμε το παράδοξο οι γονείς να εμπιστεύονται την μικρή ή μεγάλη οικογενειακή περιουσία στα παιδιά τους αλλά όχι την περιουσία της παροικίας, αν είναι δυνατόν!

Συμφωνώ με τον καθηγητή Γιώργο Πιπερόπουλο, πως άλλο πράγμα πηγεντοκρατία και άλλο να σέβεσαι και να τιμάς τους πλικιωμένους και ότι οι λαοί που ξεχνούν την τρίτη πλικία ουσιαστικά στέρούν τους

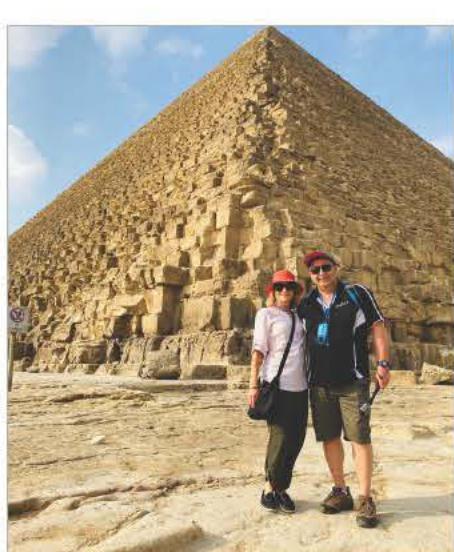
ένα πολιτιστικό κέντρο, μια ποδοσφαιρική ομάδα της προκοπής, ούτε μια φιλαρμονική αξιώσεων, που θα μπορούσαν να δημιουργήσουν τα σωματεία μας με τον πλούτο που είχαν στη διάθεσή τους, ή και έχουν τώρα. Σαν πλικιωμένος δεν πιστεύω ότι πρέπει να κλείσουμε στα γηροκομεία τους δραστήριους συμπάροικους με γνώσεις και πείρα, αλλά και όχι να τους συντηρούμε σε πυγετικές θέσεις. Οι πλικιωμένοι θα πρέπει να βοηθήσουν στην προετοιμασία της νέας γενιάς να διοικήσει φορείς με περιουσία εκαποντάδων εκαπομπών δολαρίων και υψηστής σημασίας για το μέλλον μας σαν εθνότητα στην πολυπολιτισμική κοινωνία της Αυστραλίας.

Οχι γεροντοκρατία, λοιπόν, αλλά σεβασμός για τους πλικιωμένους μας.

νέλθει από την αποτυχία του στις εθνικές εκλογές και δεν φαίνεται να είναι ο Ανθονί Αλμπανίζ κατάλληλος για πηγέτης αυτού του ιστορικού κόμματος. Ο πρωθυπουργός, Σκοτ Μόρισον, έχει επιβάλει την προσωπικότητά του στο πολιτικό οκνηκό και μάλιστα σε μια περίοδο χρυσών ευκαιριών για την αντιπολίτευση, με εσωτερική οικονομική ύφεση, με άνοδο της φτώχειας, μείωση στην κατανάλωση, μισθούς της πλάκας και μεγάλα προβλήματα στη φροντίδα πλικιωμένων και ατόμων με ειδικές ανάγκες.

Καλό!

Στα 20 ξυπνάς και κάνεις σεξ με τη γκόμενα. Στα 30 ξυπνάς και κάνεις καφέ. Στα 40 ξυπνάς και κάνεις τον σταυρό σου που ξυπνούσες



Επιστροφή στις ρίζες του

Οικογενειακή υπόθεση, βέβαια, το γεγονός ότι στην Αίγυπτο βρίσκεται ο γιος μου Στέλιος με τη γυναίκα του Φιόνα για τις αρχαιότητες. Εμένα, όμως, με συγκίνηση η πρωτοβουλία του να επισκεφθεί και την Αλεξάνδρεια για να γνωρίσει από κοντά

τον τόπο που γεννήθηκα, τη γειτονιά και την πολυκατοικία ακόμη όπου ζούσαμε, πριν εγκαταλείψουμε την Αίγυπτο. Ο Στέλιος και η Φιόνα αιφνιδιάστηκαν από τη συμπάθεια και την φιλοξενία που τους πρόσφεραν οι Αιγύπτιοι της γειτονιάς όταν έμαθαν πως ήρθε ο γιος καπού παλιού γείτονα που γεννήθηκε στην Αίγυπτο, παρόλο που ύστερα από 63 χρόνια απουσίας δεν με γνώριζαν. Εκτός από μια ελληνίδα γειτόνισσα στην ίδια πολυκατοικία που ήταν έφηβη όταν φύγαμε, αλλά θυμάται εμένα και την οικογένειά μου. Φυσικά, με στενοχώρως το γεγονός ότι για λόγους υγείας δεν ήμουν μαζί τους να μοιραστώ αυτή την όμορφη εμπειρία. Παρεμπιπόντως, το διαμέρισμά μας στην οδό Σμύρνης ήταν απέναντι από το... λουτρό στο διαμέρισμα του Καβάφη που τώρα έχει γίνει μουσείο.

ΣΤΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ, ο Στέλιος με τη Φιόνα στις πυραμίδες, το κλασικό τοπίο για φωτογράφιση στην Αίγυπτο.

Απδίες...

Σύμφωνα με την υπουργό Παιδείας στην κυβέρνηση Μποστάκη, Νίκη Κεραμέως, το παιδί της πρώτα είπε «μαμά» και μετά «Κυριάκο». Διερωτώμαι, λοιπόν, πόσο χαμπλά μπορεί να σκύψει κάποιας για να κολακέψει τον πρωθυπουργό επειδή την/τον διόρισε υπουργό;

Πάντως, ο Αδωνις Γεωργιάδης και ο Μάκης Βορίδης δεν χρειάζονται να κολακέψουν τον Κυριακό Μποστάκη που τους φοβάται και δεν τολμά να τους επαναφέρει στην τάξη όταν παρεκτρέπονται και λένε ή κάνουν ό,τι γουστάρουν για να κάνουν την υποτιθέμενη κεντροδεξιά παράταξη πουκατάστατο του ΛΑΟΣ...

Τί γίνεται με το Εργατικό Κόμμα;

Μίπως μπορεί κάποιος να με ενημερώσει αν υπάρχει ομοσπονδιακό Εργατικό Κόμμα; Μάλλον δεν έχει συ-